

Tóta og Oda føðingardag í Sjonleikarhúsinum:

Um 350 fólk í 120 ára føðingardag

Leygardagin var 120 ára føðingardagur hildin í Sjonleikarhúsinum í Havn í sambandi við at tvíburasystrarnar Tóta Sørensen og Oda Andreassen fyltu 60 ár

Nógv fólk komu á gátt og talur vórðu hildnar. Umframt familju, vinir, og kenningar, komu eisini nógvir starvsfelagar og kundar hjá føðingardagsbørnunum.

Bæði Tóta og Oda kenna nógv fólk og koma í samband við nógv fólk í sínum arbeiði.

Báðar eru tær sjálvstøðugar vinnurekandi og arbeiða í sama grannalag í miðbýnum í Havn, Tóta sum frisør og Oda sum zoneterapeutur. Oda arbeiðir eisini sum pleygari á deild 6 á Landssjúkrahúsinum.



Tvíburasystrarnar Tóta Sørensen og Oda Andreassen hildu sín 60 ára føðingardag í Sjonleikarhúsinum seinasta leygardag

Mynd: Johnny Lohse



Borðreitt var við nógvum góðum. Á myndini síggjast Regin og Vilbjørg Eikhólm, Solveig Sørensen, og Martin Røsvik

Mynd: Johnny Lohse



Jens Mohr og konan, Hervør

Mynd: Johnny Lohse



Tóta og maðurin, Sørin Pram Sørensen

Mynd: Johnny Lohse



Guðrið Wilhelmsen og mamman, Sigga Jensen

Mynd: Johnny Lohse

Tosið um skattalætta og lønarsteðg er ræðandi

– Ætlaðu samráðingarnar um lønarsteðg afturfyri at skattir og avgjöld skulu lækka, hanga í einum ógvuliga klønum trá

TRÝPARTA-SAMRÁÐINGAR

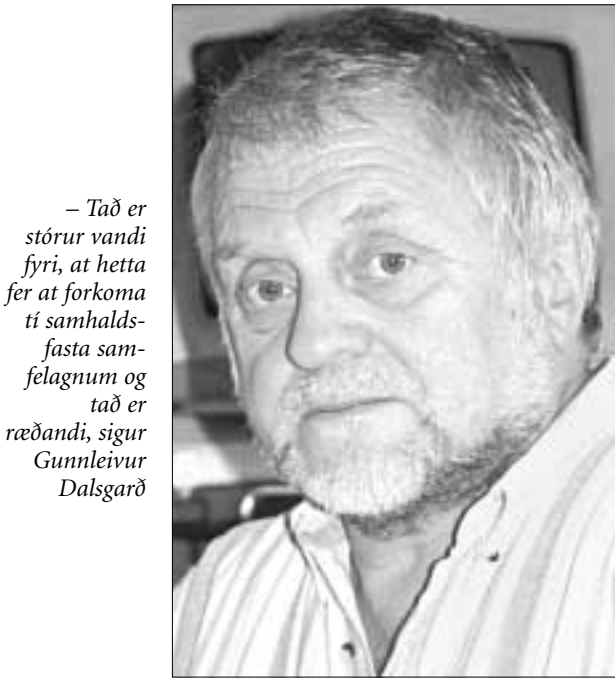
Áki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– Tosið um lønarsteðg í Føroyum er ræðandi.

Gunnleivur Dalsgarð, formaður í Starvsmannafelagnum, vil framvegis ikki hoyra talan um trýpartasamráðingar ímillum fakfeløg og arbeiðsgevarar øðrumegin og Landsstýrið hinumegin um kostnaðarstøðið í Føroyum.

Tosað hevur leingi verið um at fakfeløgin og arbeiðsgevarafelagið áttu tikið samráðingar upp við landsstýrið um kostnaðarstøðið í Føroyum. Í tí sambandinum skuldi fakfeløgin binda seg til at halda aftur í lønarkrøvunum, ella kanska enn tá góðtaka, at lønin als ikki hækkar meiri.

Afturfyri skuldi landsstýrið binda seg til at klkka skattir og avgjöld. Men í Sosialinum í gjár segði Bárður Nielsen, at



– Tað er stórir vandi fyri, at hetta fer at forkoma tí samhaldsfasta samfelagnum og tað er ræðandi, sigur Gunnleivur Dalsgarð

skuldi slikar samráðingar verða, mátti øll tey umleið 40 fakfeløgin í landinum fyrst semjast um eitt felags útspæl.

Tað verður neyðugt at landsstýrið fær ein – og bara ein – part av samráðast við og tí mugu øll fakfeløgin standa saman um eitt útspæl til landsstýrið hesum viðvíkjandi, heldur landsstýrismaðurin í fíggharmálum.

Hann sær nevniliga stórar trupulleikar fyri sær, skuldi

tað hent, at landsstýrið ger avtalur við nøkur fakfeløg, sum onnur fakfeløg síðani ikki vilja góðtaka.

Hingartil er tað bara arbeiðarafeløgin og arbeiðsgevarafelagið, sum hava tosað saman um trýpartasamráðingar og tey skuldu hava fund aftur í næstum, har tey skuldu royna at finna eitt felags útspælt til landsstýrið.

Men eftir tí, sum Bárður Nielsen sigur, verður tað neyðugt, at tey fáa øll hini

yvir 30 fakfeløgin á almenna og privata arbeiðsmarknaðinum við fyrri at ætlanin kann gerast veruleiki

Hanga í klønum trá

Men nú er tað greitt, at trýpartasamráðingar um kostnaðarstøðið í Føroyum hanga í einum ógvuliga klønum trá.

Starvsmannafelagið er eitt tað størsta og máttmikla fakfelagið í landinum við túsundtals limum.

Og Starvsmannafelagið vil ikki hoyra talan um at vera við í slíkum trýpartasamráðingum.

– Vit hava altíð hildið at spurningurin um skattir og avgjöld og spurningurin um sáttmálasamráðingar, eru fullkomiliga hvør sitt smál, sum undir ongum umstøðum skulu blandast saman,

sigur Gunnleivur Dalsgarð, formaður í Starvsmannafelagnum

– Og tað støduna hevur felagið enn, sigur hann.

Hann sigur, at spurningurin um sáttmálasamráðingar eru um at fáa eina rættvísa løn fyri útint arbeiði.

Spurningurin um skattir og avgjöld er hinvegin ein

spurningur um, hvussu nógv tað almenna skal krevja frá fólki fyri at verðveita tær tænastur, sum tað almenna eigur at veita í einum framkomnum samfelagi.

– Og tað almenna eigur ongantíð at krevja meiri í skatti og avgjöldum, enn neyðugt.

Útlitini ræðandi

Men Gunnleivur Dalsgarð ávarar eisini staðiliga ímóti trýpartasamráðingum, har skattalættar og lønarlag verða tvinnad saman.

– Eg stúri fyri, at verða hesi bæði tengd saman, fer skattalættin at enda at føra við sær, at vælferðarsamfelagið verður skert.

– Verður skattalættin ov stórir, fær tað almenna minni at ráða yvir. Og sostatt fær tað almenna eisini minni ráð til at veita borgarunum tær tænastur, sum vit vanliga nevna vælferðartænastur.

– Hetta eru natúrligar tænastur í einum vælferðarsamfelagi, sum vit øll eiga at fáa ágóðan av, uttan mun til, hvørja støðu, hvør einstakur hevur í samfelagnum.

– Spurningurin er so,

hvar hesar tænastur so enda, tá ið tað almenna ikki hevur ráð at veita tær longur?

Gunnleivur Dalsgarð sigur, at enda hesar tænastur á privatum hondum, er vanlukkan fullkomin.

Hann sær fyri sær, at endin verður, at tey, sum frammanundan hava lága løn, eisini skulu noyðast at gjalda fyri natúrligar vælferðartænastur, sum eru grundleggjandi eftir hansara tykki og sum vit øll eiga at betala til, samhaldsfast.

– Sostatt er stórir vandi fyri, at alt hetta tosið um trýpartasamráðingar at enda kunnu forkoma tí s a m h a l d s f a s t a samfelagnum, sum vit byggja okkara tilveru á.

– Hetta eru ræðandi útlit, sigur Gunnleivur Dalsgarð.

– Harafturat sita politikararnir við tí valdinum, at skuldi tað hent, at tað manglar í onkustaðni, so kunnu teir altíð krevja meiri inn í skatti.

– Ein rimiligur skattur er hinvegin tað, sum tryggjar okkum tað samhaldsfasta samfelagið, sum vit liva í og sum vit eiga at verðveita, leggur hann afturat.

Harmast um líkasælu

Formaðurin í Havnar Arbeiðsmannafelag, heldur, at tað er hent alt ov lítið í málinum um trýpartasamráðingar um kostnaðarstøðið í Føroyum

TRÝPARTA-SAMRÁÐINGAR

Áki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

Tað var formaðurin í Havnar Arbeiðsmannafelag, sum á sinni luftaði tankan um trýpartasamráðingar um lønarlagið í Føroyum.

Hans Joensen mælti til, at fakfeløg og arbeiðsgevarar tosaðu saman og fóru til landsstýrið við einum felags uppleggi. Endamálið skuldi vera, at fakfeløgin bundu seg til at lataveravið at krevja lønarhækking.

Men afturfyri skuldi landsstýrið binda seg til at lækka skattir og avgjöld munandi, so at keypiorkan kundi veksa, hóast lønin í krónum og oyrum, stendur í stað.



Tað er alt ov lítið hent. Men hendir onki, stúri eg fyri gongdini, sigur Hans Joensen, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag

Endamálið skuldi vera t forða fyri, at kostnaðarstøðið ikki hækkadi meiri, tí tað er longu so høgt, at

tað er ein bági fyri kappingarforði hjá vinnuni.

Men eitt aðalmál hjá formanninum í Havnar Ar-

beiðsmannafelag er eisini, at gjøgvin ímillum tey timaløntu á privata arbeiðsmarknaðinum og tey fastløntu á almenna arbeiðsmarknaðinum ikki skuldi gerast enn djúpari enn hon er.

Tað merkir, at lønarmunurin ímillum tey alment løntu og tey timaløntu, skuldu ikki veksa meiri tí nú má stættarmunurin ikki veksa meir.

Hetta var orsøkin til verkfallið seinast og tað stendur Hans Joensen framvegis fast við.

Men Hans Joensen harmast um, at alt ov lítið er hent í spurninginum um trýpartasamráðingar.

– Tað sær út til at líkasæla valdar á økinum, sigur hann.

Tað hevur verið ein fundur og ein skuldi vera aftur nú. Men hann hevur onki hoyrt og tað sær ikki út til at nakar hevur hug at tosa um viðurskiptini, sigur hann.

Kortini heldur hann at tað er framvegis ætlanin at fáa

beðiðsmannafelag er eisini, at gjøgvin ímillum tey timaløntu á privata arbeiðsmarknaðinum og tey fastløntu á almenna arbeiðsmarknaðinum ikki skuldi gerast enn djúpari enn hon er.

Tað merkir, at lønarmunurin ímillum tey alment løntu og tey timaløntu, skuldu ikki veksa meiri tí nú má stættarmunurin ikki veksa meir.

Hetta var orsøkin til verkfallið seinast og tað stendur Hans Joensen framvegis fast við.

Men Hans Joensen harmast um, at alt ov lítið er hent í spurninginum um trýpartasamráðingar.

– Tað sær út til at líkasæla valdar á økinum, sigur hann.

Tað hevur verið ein fundur og ein skuldi vera aftur nú. Men hann hevur onki hoyrt og tað sær ikki út til at nakar hevur hug at tosa um viðurskiptini, sigur hann.

Kortini heldur hann at tað er framvegis ætlanin at fáa

finngu vit eina avtalu við landsstýrið um lønir, skattir og avgjöld, høvdu vit sloppið undan nógvum ósemjum og kanska høvdu vit enn tá sloppið heilt undan verkføllum.

Ov tíðliga

Jan Mortensen í Vinnuhúsinum sigur, at gongd er í málinum. Arbeiðarafeløg og arbeiðsgevarar hava havt ein fund og skulu hava ein aftur í heyst.

Á hesum fundinum skulu partarnir tosa um, antin tað ber til at semjast um nøkur felags tiltøk.

Hvat úrlitið verður, er alt ov tíðliga at siga nakað um enn.

Men endamálið er eisini at byggja eitt stórri álit upp ímillum partarnar.